

MIC. # 9886 (RAB. 2292)

TA'AME HALAKHOT ; MEVIN
HIDOT ; LIKUTIM

שעמי הלכות , מבין חידות , ליקוטים

[END OF 18TH CENT.]
MASORETIC SCRIPT

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

על ידי

עמל בחינתו וכן חל בבער מעמיתו הנה עלה עקרוג לא לאשכח ד ניש
 עגרוס נדפולו ברג ויש הסכנהם בבירעג וכן נחל כלמי מעט שאינו
 פלגין שבטיק בזן פכתי ען נדפולו שאי מעג וכי פלא מלכארי ימורג קאע
 ארבל זליכס למורף פמורף פל בליע ובלעג מפני דפך פגד למחור בבל
 בבעג ובלעג " ה' לאם לא אמרי זכרנו ועל כמורן איז מעמיתין אמרי נח קנע
 משנה עקפולג קיא על עמלא לבי איז איז פלמפילין אמרי " ז לאם חל
 במנה אמרי יום פדנעג קנע ח פדנעג מעורר על קדן נליז פקדע בלין "
 ח אצירו אמרי מעוררם למעמם וכי קנע ח פל עיוס קדן פול נליז נכדל ח
 נעיקו קעג נקל בפקדים פריב בבסיל יום חרפא מעמיעשקדא
 קח ניל דמג פפדנעג על קדל חול קול דפדער אמרי ארבל אמר יתלם פמרי
 אלא נשעג ח מלכארי שאר חנים " הנה נחוקמנין ודכדך אמרי ואל יאמרי
 נדכדך מעמיתין אמרי נח קנע ח פל אלא
 מלכארי נקדל אמרי זק הלעגן על ח המורדע שאמרי עס סעכדק קדכע ארי
 מדג פתמלים אמרי פכעו סכעע למע בראנט סקד אי אכעסי אלא קדן
 אמר קעעל פמורג קדן הוליל וזו קיא דפך קיער אמרי קדכע לא אקדן -
 זקדך אמר העגש אלא בינס פמורג ח אקדן נשעגים לבן אלו מלכארי
 משג קדכך עיקרים אמרי קדכע נח " ח אמרי נח קנע מעגש לאמרי פדנעג
 כל המעמיתין קולו פפולג קח זק
 פכדכע נחט קיא מעכדכע על לבג נח נמעדו חג מלוטקי העגל פכדכע חקול
 בלון נקדל בלם איזו נח לאמריו פמורג נקט מעיל עמל פכדכע אלא ח לא מעג
 פכדכע פכדכע דמי נלכא מלכא פכדכע נש לא אמרינון דקדוק בלון ח לא פכדכע
 אלא פכדכע דמפוליד פכדכע נקט מעיל פכדכע ימים אלא בלון נכדכך
 בלון ח מעמיתים נשעג פכדכע לא קיישינן ביון שמלכאריין בלם מעמיתים "
 ח ברתוי יכדן ענדאיינא קעג אלא יאכל על דכד אס עוב קול יקוי פכדכע
 אלא נאם דע קול יקוי כדכד קדכעס ניל נכדכע נכדכע פכדכע
 בלכיס מעמיתין נח עוב קן הנה ניש אמריים פמוטס קעג מעג מלא

זא

נמך כל כי יען נאל בעשר בעינתו על כל עמואל בן ביתו התייר
אל קרא לחלמינו ובתוך הסודות שמסר לו אמר לו כשתגב
לבדקה סכס ידוע אם נלך שיהיה הגם עמך נמזק לך תמיך
על הפסם פרעה אחת ואמור בלחש ביתך לבין שבמך בדיועה זו
את עמך באביל כל ישראל בתפלתך ואז תהיה מקובלת
ועוד אמר כל יהודי שיקחהו המלך או שיראו אנש וידחקהו וייסרהו
בפיסויין קשים להולכאו מן הדג יאמר יהודי את יהודי אהיה
יהודי אמור יהודי יהודי יהודי ולא ירעש בטאב מכל מה שישנה ואט
שיודה שהוא גוי וכפיהו יאמר כך ולא יפתל מהם עכ מלאכתי כרוב
פסוק בארזים רעו ורעבו ודורשי ה לא יתפרו כל עוב לא אמר לא
מסרו בלשון עבר דומיא דרעו ורעבו יוכן ה הכתובים השואלים
למכר למלא בענם כפולת דוח המאכלות הם הנששים לא לוי אמאבדים
מעמונם למלא בענם לא כשעבתיים מקמועתיים לווים עוד מאחרים
ותמיד בענפ רעבה א המורגלות אבל הכהנים האוהבים לשוב
רעם והותך מאוכן האכילה שהיא על קו היושר אינם מתפרים עצמם
מכל עוב ניהיה עמך רעו מלשון חוב עמלא כמנהגו בלשון חכמים
קב רעו מכי החל כמנהג יהודה בירדנות זל
פסוק אתי א אבשה ה קולותיך יבשו כששים ידמו לשאול יוכן במע
חזל אמר דוד לפני הקב"ה מנח מא אומרים אהי אברהם ור
ואין או אהי דוד אל להם נפית לך לא נפית א במנע ה נפית

לא
)

ק"ד

ולא עמד בנינו וא"ל לא היה דוד כדני לאות מעשה שאשלים מעת
 יחיד אלוהים לא כלך אצל דוד נמצא דוד מקיב הגשמים ליום ~
 הקין " זש" ידעתי כי לבאוה בקשתי פנים לשהקראו יה בזכותי
 נענייה לעשות אותך ולתת לך אתן אן זה אמת ולא בעבר שקראתיך
 אה לעשותי אבשה שלא עמדת בנינו כי העשם הוא לבקר בששים
 שימינו יעל פה ידמו לשלום ולא יענו ועוד פה לא תקובל תשובתי
 ויהיה ידמו מלשון שקרה וק"ל " מה החכם כמורה יהודה כדוד
 זכר " פסוק אודך ה כי אנת בי ישוב אפך ותחמט נה
 דה"ל ילך אפך מאי ישוב דמעשה ישוב לו האף אבל
 יובן במשול כל המתאבל על מתו יתח מדאי על מית אחר הוא
 בנה זש" אודך ה כי אנת ב"ל שאינו מתאבל יתח מדאי של אודך
 ה זכור ישוב אפך יכל ישוב אותו האף שהיה מסובת היוותי
 מתאבל יתח מדאי ישוב מניבו ותחמט נה " ~
 פסוק והוא אשה בבעלה לא אמר והוא אשה בתולה
 יקתבה מנעמת שיתקרב ארבעה עשר סאנים לא וק"ל
 לע בתולה נקמיה שיהי בבעלה כמבדל כי פי מהדרש נאדמיזאנו
 מחדל ברכה " כי
 אפוק טוב פת מריבה נה מופית מלה זכור טוב ענהקין מ
 ממזר וכענף הכתוב להוכיחו שהאדם השלם טוב
 שיהיה לו ברו לבו מבית זכאי טוב ויהיה בו ממות "

מאמר

מאמר קול פ ימיו של איוב היה מצטער על היסורין שבאו עליו
 ולא נזקקה דעתו עד ששמע שתיים בהלכות נאליטית א"כ
 עכ"ל והוא קמורה ונלעד לפי שגד הזלמות הן בשלם בני חיי נמזון
 ואיוב לקה בבולם והיה מצטער על שלקה בבגס ובממון של איוב
 שנשאר באיים רמשהקן בדרך א"ת ר"ך נפשו שמונו והיה מצטער
 שלקה ברוב שתיים מוקד הבגס והממון אכן ששמע שתיים פה לבגן
 ועלשית א"כ עכ"ל וט' כמאזל ששתי הזלמות שהם בגס וחיים יאל
 אדם מה שיהיו בהלכות אכן ג שהוא השוער א"כ עכ"ל ששאר
 סכין לו וישמח באלקו לכן פ איוב אמר הנה ביה שתיים מוקד
 חיים שהט עדין בחיים נמזון א"כ עכ"ל שנשאר ימחק א"כ לא
 תפול ה אם אחד מוקד שהם הבגס וקל מכתובת יד פמקרה

דוד חסין ושה"ה

פסוק באמואל פ יב אמרו דוד אטן חיה ה בין מות האיש
 העושה זמר ואחר פשה יאלם איבשתיים שקב אשר אר
 הדבר הזה נק כמאחר שתיית מעיתה איך און נשתי פשה ישלם זכרונם
 וקיים לפי כרפת משה אמנם יש לפי שאנדיק אומרו כבן מונק האנשה
 יחת דה"ל האיש אשר עשה זאת הנה העשה זמר מאחז אדול
 ועשה אמנם הכוונה חיה ה האיש מעשה זה חסין ששתיים
 שלם מות הוא אבל אם עשה זאת קודם הנה כרפת מות און
 יאלם ארבעתיים שדברי דוד הן בב מרדנות ולכן אמרו כן

מות

מות נשלה ארבעתים כך פירש בספר מדרש ליהו דנושא
 מאמר עם ותקח מרים העביאה אחור אהרן פ' כ"ז במסכת
 מעלה ל' ע"א אמות אהרן ולת אחות משה וכן דמס'
 דאי הוה אמר ואמות משה הוה שחא והא ליתא דכ"ג דהוה קטא
 עפי אכנו לא ידעינן דהיא אמות אהרן ומשה וי"ל דאדנבה קשיא
 לן דהיא אחור אהרן קרא יתירה אנו לא ידעינן דהיא אחור אהרן -
 ואין נומר ע"ד ויקחו ב' ב' עקב אחי הנה דרושינן אחי דינה -
 ולא אחי יוסף וכן הלא אחור אהרן ולא אחור משה הא ליתא -
 דאדנבה מסנא שעה על משה ויתר מאהרן דכתיב ותרצב אמותי וכן
 א שנתיבאה ב' יותה אחור אהרן קורס שנולד משה והיא אחור
 אהרן לא קרא ל' אהרן אה ל' אהרן לומר העביא אחור אהרן עשה
 אעתיבא בה יותה אחור אהרן ולא אחור משה ודוק "מנהג ארמיזאנו"
פסוק ויהרא ק' אהים א האדם ויאמר לו איבא ב"ל אמרו ששניה
 היללה על אדם וקונן לו איבג נזהו ויאמר לו איבא או יבג
 מרנלא פנ ב' גמ' יהו דאיש' כשאדם עשה איזה דבר מגונה אומרים
 לו היכן היית עשית זאת שכונן היית ולא היית כנאה מה עשית
 ולכן קרא הקד"ה אדם ואל' ב' גמ' מהמנו איבג היכן היית והיכן -
 היה עשית "

פסוק ויאמר האדם האשג אשר עשג וכ' ניש להקשות דמה תשובה
 היא זאב וי"ל דרך הלצה במ"ג כ"ל ע"ג ושכבה לא אוכל
 לה שהאכילתו בע"פ ש' מקל ורבעה נעוד אר"ל אמלא נבדוק לתעשה

וכן
 פ

בא

קא

וב' נז"ע היא נחנה ל' מן העץ לא מעץ הדשת לא עץ ועבד הכותע
ואוכל ועבן הרב ה"ז "

פסוק יפול על צואה בעמין אחיו וב' ו' שכלה עלב' מקדש

וב' ה' מה ענין בב' זה טאן י"ל עמ"ע בכ"ך הנמא שמרבן

ב' היה מטע שפאת חרס ונהה לשיל מעינה בכ"ב ונהה שטכס נואח

עב' ופ' דול השוק כלם לבנימין ולזה סמ"ך ליה נפול על צואה בעמין

אחיו וב"ך לומר אט לשפאת חרס שרס כל הרשה הזאת ל' ולאחיו ולב"ב

ב' שיחרב בצ"ל שפאת חרס " הרב ה"ז "

פסוק אע"ב ארד עמך מצרימה נאע"ב אע"לך נב' הנה בעליה אמר

אע"לך וביהדה אמר ארד עמך נלא אמר אנהדך יובן במע"ל

אין הק"ב מ"יחד שמו על הרעה שא' על העובה שנאמר ויקרא אק"ס

לאור יום וב' ולבן בעליה "יחד שמו נאמר אע"לך וביהדה לא "יחד

שמו לגמרי אורידך שא' ארד עמך ע"ש שמו אע"ב בצ"ב " הרב ה"ז "

פסוק ויקרבו ימי ישראל למות וב' ה' דה"לל לנספ' או לבנו ינספ' מאי

לבנו לנספ' ז"ל לישקב לא הזכיר שם ינספ' שא' קרא ספ' לבנו

המיוחד לו בשם בע' והכתוב הניד לבנו ~~שפאת חרס~~ לבנו סתם הוא לנספ'

כאילו סתם בני יוספ' ולב"ש בשם יקרא כאובן שמתעון לני וב' ולא בשם

בן סתם אבל לנספ' היה קורא בע' סתם בלא הזכיר שמו ינספ' כאילו

אין השאר בעיניו במיבחר בשם כמו ינספ' " הרב ה"ז "

כ"י בלא כתב ע"י דה"א אשת אב' אשת איש כתבו התוספות בק' דושין

כל' בלא ע"ב אע"ב לאין אישור לני פדאיתא במנהדן מ"מ

איסורא

איסורא איכא נב ביאורי דבניהם דקשיא להו למיל קרא לאשר בתו -
הסמיכות לא שמועשין אט" אלא כלומרי דאי הוה כתיב אשה הוא כגויג
אבל א"א לא קמיל אפ"א א"א נהלא ק"ל דאין אישית לגוי כהנ"ל בפסוק
מדכריב אשר יעשו נא"ב ב"ב הוי פגיה פמו נשואה ותיירב א"ג"ג דאין
איסור לגוי מ"מ איסורא איכא דעשה נדבך באשתו נב ומיהו קשה עהאי
עשה הוא לבני נח אבל לשרא באשר הנ"ב כיון דאין איסור לגוי הוי פגיה
נ"ל דמ"מ כיון דאשכחן דכ"ב נח הוזהרו אכמנך קרא למשה דאי הוה כתיב
אשה הוא פגיה דוקא נמיהו הנוסכור הנ"ב בפסוקן כדב"י מ"א א"כ למ"מ
למשה יפר נארי ולא כדב"י פמו כ"אן נכ"ט במקומו "הרב הנ"ב"
א"א אחר מונכר ר"ע ד"ה בזאת ב"א עלו ק"ב לא ידעני למה הביא ר"ע -
מדרש זה כיון שפסע הכבוד הוא כמו שכתב נאוי"ל א"ל זו לא בכל
ע"כ ולא עוד א"א שהקדש למדע הטעם שלא נמנהגו נ"ל מ"מ דפסע
הפסוק הקדש ה בשטן אכ"א נב ס"ק מ"י"ה ר"ע במדרש א"ב"ה לא
יבוא ה"א בשטן הקדש ב"ה"ך נ"ל אינו מדרש קשה מ"א בזאת יבוא
א"ה"ן ה"ה כ"ב ה"ר לו לבוא בשטן הקדש נא"ב ה"ל"ל וכ"ב בן בקר למ"מ
נ"ב לבן הב"א ר"ע מדרש זה למ"מ דא"ב"ה מדרש דלעיל מ"מ בזאת ב"ב
נ"ב נא"ב כ"מ"מ נ"מ שפ"ה"י כ"ב הטעם א"ל זו לא בכל ע"כ פ"ה"ל ~
לכ"ב במ"ד"א נ"א יב"א בכל ע"ה הקדש נ"ל"א באחר בזאת יבוא נ"ב נא"ן
זה מק"ל לא יבוא בכל ע"ה כ"ב א"ל זו לא בכל ע"ה נ"ב כ"ב נ"ב
הפסוק לומר ה"א"ס ב"ה"ך כ"מ"ה ה"ה ע"ה"ו כ"ב בן בקר למ"מ
נ"ב ו"ל" "הרב הנ"ב"

פ

אֶת קְדוּשָׁתוֹ בְּכַף מַעַיִן עֵדָה וְלֹא תִשָּׁבְעוּ לַשָּׁמַיִם יִבְרַח לֹא יִהְיֶה מִיִּיב אֵל עַד שֶׁ
 הַמַּיּוֹחֵק מִנֶּשֶׁן לְרַבּוֹת כֹּל הַכְּנֻיִין תֵּל וְלֹא תִשָּׁבְעוּ בַשָּׁמַיִם כִּלְעַם שֵׁשׁ לִי
 וְבוֹדָה נֹכַח לַמַּיִם סִיכָה דַקִּיא וְחַלְלַת אֶרְעֵס אֶהְיֶה אֵת הַ לֹא תִמָּא אֵל
 עֵיקָר בַּעַס הֵּ אֵל בַּא מִן הַכְּנֻיִים תֵּל וְחַלְלַת אֶרְעֵס אֶהְיֶה אֵת הַ כִּלְעַם מַבְעַר
 בַּעַס אֶהְיֶה אֵת הַ וְמִי הוּ קָטָה הֵיכָן דַּמְיוֹ כֹּל הַכְּנֻיִים לְמִמָּא בַשָּׁמַיִם הֵינּוּ
 בַעַס הֵּ לְכַפֵּיב אֵת הֵּ הֵנָּה שְׁמַיִ וְיֵל דְּלִיִּךְ לֹא כִפֵּיב לֹא פִשְׁבַּע שְׁמַיִ אֵל
 בַּשָּׁמַיִם בַּמֶּדְקָא שְׁמַיִ דְּאֵינּוּ עַם שְׁלֵם וְנִמְלֹרֵי אֵל בִּינְקוּ בַּבְּרִיעַ עַם יִהְיֶה הֵנָּה
 חַל הַעַם נֵל הַ בִּזְכָּרָן וְלֹא כֹל יִכְתֹּן בֶּן הַכֹּחַ בַּשָּׁמַיִם וְלֹא כֹל שְׁמַיִ וְיֵל " הַנּוּ "
פְּסוּקָה וְהוּא אֵשֶׁה בַּבְּתוּלָה יִקָּח לֹא אִמְרֵי וְהוּא אֵשֶׁה בַּתּוּלָה יִקָּח דַּקוּהַ
 מַעֲמֵט אִם הַדְּבָר אִוּ מַעֲבֹר עַן שֶׁלֵּעַ לֹא יִדְעֶה אֵל פֶּה בַּתּוּלָה
 וְתִהְיֶה עִבְרָן בַּבְּתוּלָה כַּמִּנּוּל " הַרֹב הַנּוּ "

מֵאמֹר כֹּחַ בְּרַמְלֵמֵי נִיהִי הַמָּה הַלֶּךְ וְדַבָּר בַּמָּה הֵינּוּ עוֹפְקִים אֵל כֶּךָ
 וְחָא בַּבְּרַחֵק עוֹנֵם וְחָא בַּנְחֻמּוֹת יוֹשְׁלֵם יְדוּעַ הַ הַעֲשָׂקִים הֵם
 לְ מַלְאֲכֵי הַעַם וְתוֹרָה מִן הַשָּׁמַיִם וְשִׁבְרֵי נַעֲשֵׂה וְהֵנָּה וְדָא בַּעַר בַּמַּיִם
 הֵינּוּ עוֹפְקִים בַּעֲשֵׂקָה הַתּוֹרָה וְיִסְוֹדוּתִיהָ כַּנְּגֵד מַלְאֲכֵי הַ אִמְרֵי כֶּךָ שֶׁהִיא
 קְבִלָה עוֹנֵת מַלְבָּר שְׁמַיִם בְּאִמְרֵי כְּנֹדֶשׁ כַּעַב פּוֹרָה מִן הַשָּׁמַיִם אִמְרֵי בַּבְּרַחֵק
 הַעוֹלָם וְחַלְלַת אֶרְעֵס הַעוֹלָם הֵי הַתּוֹרָה בְּמֵשׁ וְאֵלֶיהָ אֶכְלָלוּ אִמְרֵי כַּנְּגֵד
 עִבְרֵי וְעַבְדֵי אִמְרֵי בַּחֲמֻלֵי דְעוֹשֵׁם הֵינּוּ עוֹפְקִים שִׁי הֵינּוּ כַּפְּנֵי אֶעֱבֹר שְׁעֵבְרֵי
 יִשְׁוֹל מוֹבֵלִים כַּמָּה לְבַנֵּי מִתְּחַקֵּים חַס לֶךְ בַּשָּׁמַיִם לְשִׁיב לְבוֹא ..
 הַרֹב הַנּוּ ..

מאמר

ק"ל

מאמר כ"ז כל דין על נוקח שומר אינו נפטר מען העולם עד ששני
 בהור ונבאה שהוא מעדה כנגד מעדה מעוס דק"ל אין לדין
~~לא יתקן~~ שני מאונן הכל לפי האור הדינים והוא לדין שומר והנה
 הדין ולא שעה הדין באמור לב מאונן ששני לבן ששני בהור ש"ל קששו
 בהור קיינו שיש שלם נדעתו דפוסו שיאכל דעתו ויהיה עטם פושט"ל בפ
 בתפא דסתובות אב שניו בהות קיינו) שש ש"ו (קיינו) שני מובטל דאין לדין לא מני לששני
 פחות נאות והוא למעשה כן לבן יאבד שש שכלו נדעתו ויהיה עטם ק"ל ק"ל :
 במאמר כ"ז מביטין ישכ"ל ששק בעם למקנס שטא בעם אחס לה ארופ נה נקטה
 אמרו לז מיייתי קכא בה ארע"ה ב"ב ככה ישכ"ל נבאה כ"ל יי
 דשקכאנו בעם דכך קאמרה פשו ניקאו ב"ב האדים לה קינב עלה ז"ל מהק
 קכא מייית אפיר דהו ב"ב ממשל מערה יב ק"ה נעמל בעם חס לה נק נסון
 אכן לה חתך נדון נק ממשל דהו ממשל בעו כאלב אינו ממשל ל"ל יי
~~חתך נדון ממשל דהו ממשל בעו כאלב אינו ממשל ל"ל יי~~
 נתא דממשל סתן דשקכא חס בעם בדכך מביה אינו בהן שקכ"ל ד"ו ממשל
 לששן בעם אחס דהו בע"ס אחס ממשל בעצמותי פ"ל ממשל נק"ל ק"ל :
 מאמר כ"ח העוסא אשה שאינה הושר לו איהו כפרו והק"ה נוכשו
 נב הנה הק"ה נוכשו לט שאיש ואשה שוכו ~~כ"ה~~ כ"ה כ"ה
 כ"ב מוכרם הם בעהם ואין הק"ה מעשה שבעת לא על ממשל
 מייחסות גיב שכל אך איהו כפרו מה נעם י"ל דשנמס הנא איהו ופושט
 אכ"ל עזכה במכ"ל אוכה במכ"ל אהרן אש"א ב"ב עוכ"ס א"כ"ע חס
 שעי"ב אחר נמשך וזהו איהו כפרו כלומר ממשל ב"ב דין על הכל יי

מח"ב

מזייב את השנים בן הכא היה לו להפך כליו שלא שמו לא בזבז אהרן
שלא בר טובים ומי לנו גדול ממשה ולא ששאל בן כפר יכא ממנו ינעם
כדאי בך ע נחמין יקל " הגב הנ "

מאמר זל בעב אביר נא נאמן בעצמך עי יוס מונך עק והלא כיון
שעברו רוב שנותי של אדם בלא מעא שוב אינו מנעא זל דהיא
נוסא קאמרי א תאמן בעצמך שעברו רוב שנותי בלא מעא מעא
לא ידעתי מי לנו גדול מעשרך אבינו שלא יאה קה פב שנה נעבז ניינא
ישקב מאל אמרי מעא מעאפי נלא ידעתי רבין אב נס אתה א תאמן בעצמך
כי מי יאמרי זיכר לב עהרתי מנאמרי מתמאחי נקל הפב הנ "

בראשית ברא אהים ור' ש להבין מה טעם התחילה התורה באור ב"ר
ולא התחילה באור א"ל שהיא אור ראשונה שבאורייתו ולא מעשה

הבבירה נעלה כי הקב"ה פלא אור מעלתו נקל אור האל"ף שאם היה
באור העולם באור א"ל נהיה מנה"י ש העולם לא היה נודע ועבר מעלתה
שבבב"ל אביר העולם באור א"ל נקל"י שאם היה"ו יבולס לומר דה"ה דבב"ל
אור נמי היה מתק"י ש אלקח הא"ל שהיה האור הראשונה שבאורייתו א
אבל השתה אלקח אור ב"ר ולא היה העולם מנה"י ש חכמי"ם מעולם אפ"ן
וכל יעב"ה על שבאה אור א"ל מנה"י ש העולם אור נודע ועבר ~
מעלת א"ל שבין שבאה היה נקל"י ש העולם ואם נשך לומר שאכלאם
היה נכח העולם הא"ל היה שאם מעל"י ש נעל"י ש שלמות אמרם
מעשה שבב"ר חלק לה הד"ה לומר אין בדרך אגבן שבאור"ם חסר על
ומן מת"ל שאין יתכנס העולם נבב"ל שמה אגבן במקום ק"י ש עולם

מנעם

מעבס' איך אין העולם כדאי נהגם להתנוח מעוין כבודך ונפלא האונק
 עד שתתן התורה " והנה בפסוק יש עבד עבשה תבגר כנגד
 עבשת ימי בראשית חכמה שמורה עבשה נישב כח אונות כנגד כח
 שעות שהיו בכל יום מעשית ימי בראשית עד ~~הנה~~ שהנזק הקב"ה ארבעה
 שעות מעבד יום ויום וקבץ יום עבשה נלמה ששה כן כה שיהיה לכל קמים
 לחימם ביום הגברם השבת היה הקודה שיושבים מן מענה כל שעת ימי
 בראשית כנגד עמלאו ינפה הנה ידוע כי סדר האונות למעלה הנה תשנה
 וכן באו לפניו ימי כסדר הנה קשבא לבוזה העולם כדאי יתא במענה ~
 וכדאי יתק רב כסג הפלאא אכל סדר האונות למעלה הנה אכ"ג וסוד
 הענין תמצא בס' הפלאא דף א' והנה קשבא הקב"ה לבוזה העולם שעדין
 לא היה עולם היה סדר האונות תספק והצ"ת קדמה לש"ך אה אחר
 שרצא העולם והיה סדר האונות למעלה אכ"ג או התחיל את התורה
 בל"ג כ' עס ביתו נהג מעטת הרבה ודוק' ע"ב ממוההו שמוא וארמיוזלמו
 ולת"ה "

פ' תצא לנבא חסדו זמור לדוד ודוד השבח חסדו אס קבץ בא"כ
 וחמיו סלה ע"ד א"ז"ל מסיבת ד' רבם אדם כנסף חסדו מלית אנתו
 ענד לחבירו אע"פ שבר הודול שמו הרבה א' לביבה שהיה ששיר ועש
 שאין לו מה ליתן ועוד אס בלה זמן שפסק עמו כגון המקבל עליו לזון
 את חבירו ו' ע"ס בעת אשר ילה הזמן אין לו ענד תקוה מעמו "
 כי אדעבה דהכי נחית או לביב אס שכתו באונק הזמן אס נפרד
 מעמו או לביבה ש"ס אכ"ג עמו לביב אזק לבו אשעה לו ולזה

סי'

כונן דוד קשה נהיה מתחנן לפני השמים למה עזבנו בבלותי והייתי כח
 יבדקו בו בהקדמה לו הלא סיבות אלו לסיבות שהענין בגלל חו" לא כלו רחמינו
 וחסדו ואל האדם למה חסדו ואם לסיבות שפסק מאמרי נגדו לא מצדנו ש
 בגוס מקום שיצא לנו הלשון רק היום אם בקולו חשמושו נהיו נשיר למען
 וק נש מעטם השכחה חו" אין שכחה לפני זא השבח חשנו ואם מעטם
 הכתם חו" הנה עלינו עליו והוא ארון על אב וכשמו שאל נוקם ה' ובטל
 חימה נהיו אם קפץ בארץ רחמינו סלה " כמך בשם ה' אברהם בן יעקב ז"ל
 מו"ל לעתיד לבא נדמה יתקן למעשים כמות השנה לל ולבדקים רבני צפה
 ותולד העטם הנה כה נשעים מקילים בשונא קמעה ומכבדים לו
 כד היות לעצמם ולבן ידמה להם כפ פה כפ מעה שהמנוקו להקל במקום
 אבל הכבדים שנוות נחשבות להם כזונת על וקצ לעמי כעטם ולכן
 נדמה להם כהי צנה נעטם בה הכבדים על שלא הוסיפו במעטם עד שנמצאו
 כדקם אחים צדלים מהם על שאמרו כל הצדל מחבבה נבוא מחוסרת
 על חביו " כמך בשם ה' חיים בהקדמו כיון ז"ל "

מו"ל בשם שפני"ס בצעו שכנה מה הלשון אומנות קלני מפאש קלני מזדוש
 פ' מנהיג משה בן חמו זל עם משאל שהקדב משה חפלאן וכתוב
 בהם ומע כשמך הם עקבך מעבדך ש' ופאשם בצעו מצד השון שכתב
 אומנות קלני מפאש' שהם חפלאן על נאש קלני מזדוש שהם חפלאן על -
 יד ופאש "

פ' עם שתי כבדתי כן הנה וק' ק' ח' אינו כבדתי הם דקם אמרו לו
 אשכ ימאא אתי מעבדך נעתי ונש אופנו והיה שבעים לאדונת והנה

השיבס

הטוב האם אשר ימצא אתו יהיה לו עבד ואחפ ותהיו קיים אמנם ער
שכך אמרו השבעים לוסף למען ידבר אלוט רצוהם הלה לאמנו עבד
חללה לעבדך משמות רצני הזה במעיה אל למען איך תלה מה בעבדך
וע חללה ~~לעבדך~~ מעטות ברצני הזה יתכן שהם צביו נלא אמנו לפ
שאמנו זה ביהנו קו קן כסף אשר מצאנו נב ואיך נענוב לדונ
ומכר ואמר ולאי עבדך עשו זה הענין שצביו הוציט נזה דנפ אשר
ימצא מעבדך ממנו נמת עמא דין נפסוק עליו שיהיה עבד הנחל הוא
עבד לא נלא זה קנו נמת ואם אמנו כל אכל אמנו שאמנו בני חנון
דענו שניה עבדים לדונט השיב יוסף ואמר נפ שתה רצוהם כן ואם
ימצא מעבד נענה ימותו ואשר ימצא אתו מכס יהיה לו עבד כעני
שפסקתם אתם ואחפ הטאך תהיו קיים "כך צעיהר תיים ענויא אל"
כאלו אי יהודה בן כהיה שתיים הושעים לומר רצאט הנתנו נשאה תשובה
והקצה מאיבם נעשים עולם שהייתם בו דומה לעש והעלה דומה
לשבת מעיטמרו בשש יאכל בשבת ומי שלא נרח מקיכין יאכל לא
עולם שהייתם בו דומה לבעה נהענה דומה לם ואם אין אדם לוקם
שוכה מה יאכל בים לא עולם שהייתם בו דומה למות דם החמה
והעבד דומה למות השמים ואם אין אדם לוקם בימות החמה מה יאכל
בימות השמים לא עולם שהייתם בו דומה למות השמים דומה
למקלן ואם אין אדם מוצין עמנו בפנימלודו הלא
ויש לוקחם להקשות מפת מה הציא לך שאל
אמנם יבין בהקדמה אחת שאמר שר ומצ ית עמנו

בדרך אשר נקיים התכלית אשר בשבירו נבוא הנה בבאיתו מעשה מעלמין
לפניו ל' עולמות ג' עליון וצ' תחתון ואולי הכבוד נעלה התמיך
ג' התחתון אשר גם מתעקת השמש ומנוספה זכך לא שכל מה
שצנע אלמולה שלמה ומ' בתוך השנה תהיה בתוך ג' התחתון
ובקדמת השנה תעלה לג' עליון ומנוספת זכך ועבורה נשלה נוכח
לאור באור קייס הנפחיים באור הפך שא יעלו ^{מס' דים} ~~התחתון~~ בבד
וע' שאמר והיתה רפ' אדום צורה נאמן תעלה לעולם התמיך לקנו
ה' עולמות שא לא נחיל אוקביש והמלאכה אומהן לפני הקדש
וכנ"ל א' הד' עולמות שיזכה בהם האדם נתן לנו הקדש תורה ומצוה
חוקים ומשפטים תורה הי"ג לוח האמונה במצב אוחו והשפחתו ויכלתו
וכל הדברים האמוניים הטהרים א' הלב והם נקראים שלימות הש"ן י"ג
ומצד הם הנודע עשמה לפי הנשלה מרגם ונקראים בשם שלימות קמעש
וחוקים הם אשר לא נודע עשמה לפי לשועיקם באמונה יודע משמים צ"ע
שלוטה רמ"ג חוקי חקיקת צדק צדק ע"י א"ן לפי נשמת אלהי עולה
ומשפטים הם משפטי ג' אמת ה"ג ב"ב בפת המג מצעה בסכא והם הנקראים
שלימות המעלה והחטטה ק"א היית וצ"ה וצ"ה ה"ל חלוקת שבמאמר רב
עולם הא' שהוא צ"ע שלמה אמר בשל המאמר אדם מוכן צ"ע מה
יכול צדק רמוש צ"ע שלמה הוא הממוך לטהר כן צ"ה רמון מעש
לצד שהוא סמוך וקשור זה צדק אצד עולם ה"ב שהוא צ"ע השליון
אמר צ"ע אדם לוקח צדק וצ' רמוש צ"ה רחוק מן הים וכפך

אדם

אדם זונתן הרבה כן הוא נחוק ע"ש עליון מהתחיתן למוזו לאימה
עילאה וכנגד עולם ה' שהוא אור ה' כנגד בה' המני ה' מעמות נחמ
למעות העמנים למוזו למשש הברכה העלוטה ועבש כלן מעשיות
היטעם וכנגד עולם ה' שהוא עולם החסיג אמר אין אדם עבן ע"ש
בברודנו והיה החופק והמדנו ענותם לבד כלן וכדי שהבן ע"ש
בע"ה והנה ל' חלקן התורה צדק יש האים ל' מדורות זה כנגד זה
כ' במעיות חלקן המעשים יזכר לז"ה התחיתן ובמקור זכר לז"ה עליון
ובמקום יזכר השמק לאור הכבוד ר"ל יסודם ולהיות שמותו צורה
צ"ו החיים את ר' שהיו וכנגד חלק התורה שהוא העלמות באמונות
העיוטת האמת היה קדוש לשקוי ע"ל שיאמרו לבנו קדוש מה"ה
פסוק ואומר ע' יתן ל' ארץ בונה אנופג ואשכנח ק"ש למען ק"ש
דה"ש את ע"ש כן לונג ולא למען און לאחד מעשרי עופות
ע"ש להם רננים מנאי אי"י ע"ש ע"ש ע"ש ע"ש ע"ש ע"ש ע"ש ע"ש
למעשה היום ה' ידועה - ואמר לומר דר"ש קאי על יונה ע"ש
נח למאות הקלו המים מעל הארץ וא"ל שהלבב לז"ה והבאג מע"ש
זית לנח והיה ראוי לה כ"ן שהלבב לז"ה שלא תבד מע"ש ע"ש כ"ן
שזכתה ונבנה למ"ש - וז"ל דק"ש און לא אנשה רמו אטשתה היום
לא ש' יתן ל' ארץ בונה ה' ידועה שהיה המע"ש היום ה' ידועה
שהלבב לז"ה ותזכר לא און אנופג ואוכנפ לז"ה ואמרתה ע"ש ולא
רצה מע"ש לעולם וז"ל דיק ואמר בונה צפ"ה לה"נו היום קדוש

אלא

ולא אמרי כוונה בשבא יחסי הדבר וקל כן פ' מהדרי דוד אבאב -
ולתג מעשה צפתי "

פסוק ייאתי יוסף א אחיו העור אבי ח' וקעה למה שא להם

שעה קטור אבי ח' והלא אלא הם דברי הודק מתחלה ועד

סוף שכן אמר לוסף ב ארץ אשלה א אב כן אורא צפתי פ' חס

רעבא חס להקין עתה אבי ח' ואב מה שוא להם עוד הטור

אבי ח' ויובן זה ע"ד מה שמתעתי מעם הרב מהמא אצלו אל כ"י

במחלה כשא אוחס על אפוס יחוק יוסף לאחיו והשיבהו הקטון את

אביו והאחד אינו באי קקאי על יוסף ולא אמרו והוא רשע מזה

ידע יוסף שאמרו באמת ולא רצה לקר לומר מתי לפיכך האמנים

כשא אוחס על אבי חס הודק העורכו ח' ויאמרו עורכו אכל עכשו

עראה הודק שהוא משקר ואומר ואחיו מתי או אמר וראי כיון שאמר

שקר ואמר ואחיו מתי אמר יוסף גם מעל אביו פ' עורכו ח' גם

הוא שקר לבן רבועה על זה ואמר להם מעד את יוסף אחים קטור

אבי ח' אל האם אמר שהוא עדין ח' לפי שהאומר שקר אפ' אם אומר

אמת אפ' מאמנים איתו בו לבן שא במחלה מיד על אביו הטור אבי ח'

וזע להודק אנה למערכת ואחיו מער רב האמת לא מתי ב' את הוא יוסף

אחירם ולכן את פועש אמר גם בשלה השניק ~~על~~ עולמן ארבים

הטור אבי ח' ואמרו עורכו ח' היק רב שקר ולכן את שוא אוחס עוד

עכשו הטור אבי ח' פ' שיה לא נאמר כי לדעת ח' אם אית אלוס אבי

אם הוא עדין הי' אכל ענין מיתת יוסף איט מקומן בה ה' איט יוסף אחיה
 נקל בן פנה מעריד דוד אהבה זכ' נכ"י
פסוק וירדא מעג לכל זקט ישרא ויאמרו אינם מעשה וקחו לכם
 זבאן ג' וקמנו ה' מעלת מעשה קיב קשת קובעג נעש צ' שם מעלת
 וקחו ה' ג' ב' קיבט אוקריות זו לזו ושראג לומר ה' בונט מרעג בזג -
 קיב ה' אמרו אם איט אומרו להם לעשר איקחו זבאן ויטמטו הסמא אחר
 איש לקם מוט המרעטאיים טקס טובהים אוחו אז לא יזכר בזג וליא אמע
 א' לבן דרע אומרו לזקנים זבד שקחו הועה אק קבאן ועממו הסמא וקחו
 מעשה אתהקים על עונן שבא ונזה ניקבא מעשה על יקט ושכא נוארעב קיים
 מעשה פל מוטב לר' ושכא צמיר וקחו זבאן נאחמו קס סבת נאח כד
 ישרא יקו נצמכים אחרים על מעשה אחרך נכזבג ולבן סיים נסוף
 הפרעג נאמנו נלמו ונלבו ויעשו צ' ישרא צאשר זוג ג' אית מעשה וארון
 בן נסו י' קלבאונג קיבוב בן עשו קם יתרים בון אומרו שכבר אמר
 ויעשו שג' ודאי שבא הקיבוב לו אשאו צ' שרש לארי קשו קזקנים
 אהזקנים קם מעשה אית ישרא עמקם ועממו הסמא נקל בן ה' הרב
 הדוד מעורר יוסף אמוטנו זכ' ל' ג'

פסוק זה שיש שנים בן זכא בן הימים מנמוהם ושא קלל
 קלל מרוב חסו זה ועוד ש נעדרו כי אש חכם אדם
 וכי וקצה יעד עשן חרמק בבואו כי אש ושלח אדם מלך אדם
 ילכו עם מלך אש במערה הכב על העולם כינו מעשה בן י
 חס בתורה אלא בגדה יהודק ובעל ברך נכר זה עשן אדם נכר
 עב בתכנים נשא עטם בגמילות והנה קהלם שקלל מעשה לבד
 נעלמו מלכיה מעשר זה ומרובו בעל לאו לאביב מנחם קודם חס
 בעליו ומלאהו אלא ינוענום בן חס אנא מע נחום מלך האדם נשא
 לא חסא כי בשר עב אדם ינוע האויב לו ונפח קלל עמוש חס קיא
 ניקרא מנוד בתורה והוא אש אש אש ונען עשן שמעך זה
 נענך זה נחמך עב זה עשן עב כי אש חס ואם כבלו הא עני
 כרית נכ אלא חס חס קלל נחמך לא חסו קולו קול בעליו
 לא עשן היו עשן קען אש נחמך חס חס נקל
 עב מלך בעניב חס חסו חסו הדומה לךן פאי ישא חיים עננו לאן
 שאל קלל קול אלוש מעשי מען נאפא יען י
 פסוק זה אדם מעט ינוע אדם מעט אדם קולו וקען מעט
 אדם הוא נחמך מעט הוא מעט על מעט מעט
 מעט מעט עב חס חס מעט חס
 נישב יען עב על מעט מעט חס חס מעט מעט
 מספר אמר יען לא מעט מעט אש הניח החס

קלל

אכל הניב ונתשע ראשה לפרוב נט לקוונגיא ארע לקיט לקיט
 וקל דהא באי ותיאך עייך לר אמר לק קל דהא א. א. וי עב לק
 לאח לקיט נב קמ לקמ לקמ הפולק אכן אש לק יר ב דל לא יר
 וקמ באי פשיע לאי לא נמלא הן היאך עב נבלה המיך פאס
 לק אמר עפכ אמר כל קל דהנשע ראש לקיט לקיט לקיט דהי
 וקמ באי לק בנ קמ אכן אמר לק יר ב ב נקל "

בבזרא דעו לעבוי יאעו אנמג ערש לק בלוקו קיך קיימרה
 אמר הקרה יבאו אמר נאך נשדו עב יבאל מה

אמר אמר נאך עשעם בעדונק דעב איס לא בענו יעם נפול
 חוקוק פ אמר הקב ודא שוקנד נישד על אבליס ויל ועב בנ
 עישע על אבליס ואמתי יקלו ערש עב הונק מני יומ

עקיימקו " נק הלאן הממבר ס פראור עופ לאי זבן יסוד עש
 בעבול פציק א עשע עמל נמלא הן פון עמנד העק על
 אבליס מענילא אמר נאך אין נעעם בעדונק על ערש

באמרי נאך יקלן עמנד באבליס עשע אמרי נאך יעלו
 עב מלואון המעב פ פראור עב "

בשם הנאון מנהוד אברהם ברודא זצ"ל
 מסכת שבת אמר לוד עט הקב הוקעט קמ פאס קמ אמר
 נקמ אין מנהשן קל על ב נעמ ימני מע קמ
 א הקב עמל נמל אמר לוד אמולר בעט אמר הקב נעמ

ללא

מש אבר

לכבוד ש' ולבאר בוא קטוב למען אמר אומר בנש' וכו' הנאמן בנ' כ'
כא' בנ' ה'ק'ג' מעל'א ס'נ'ר'ת' על ז'ק'ים מ'נס' ל'נס' ח'מ'ס'ו'ע' ל'ח'ד'ש'
ע'ק' מ'ע'ר'א' ב'א'י'ח'ו'ש'ן' כ'כ' ז'ק'ים ס'נ'ר'ת' ב'נ'ש'ן' ו'מ'ר'ג' ב'פ'ר' ו'כ'
ה'מ'ס'א' ז'ק' ז'ג' ה'י'ק' ו'ל'ד'ו'ל' ס'נ'ר'ת' א'ת'ר' ו'ז'ק'י'ק' כ'א'ש'ן' ה'י'ק' ע'ל'א'ב'ר'ת'
ו'ז'ק'י'ק' ז'ג' ל'מ'ש'ל'ים' ש'נ'ר'ת' ע'ל' ח'ק'י'ק' כ'א'ש'ן' ו'א'י' ב'נ'ש'ן' ל'א'ל'ה'י' ע'י'ק' כ'כ'
ו'מ'ר'ג' ע'ל' כ'ל' ה'ל'ו'ר'ו'ר' ע'ל' א'ר'א'ם' ח'מ'ס'ו'ע' כ'מ'ש'ן' א'י'ת'ר' ע'ל' ע'ל' מ'ד' א'ר'ס'
מ'ר'ג' מ'ג'נ'ר'ת' ע'ל' א'ג' ע'מ'ל'א' ה'י'ק' מ'ע'ל'ים' ל'ו'ר' ע'ל'ג'י'ו' ע'ל' א'ר'ס' ו'א'ר'ס'
ה'י'ק' כ'ו'ל' ב'נ'ש'ן' ו'כ'ן' א'מ'ר' ל'ו'ר' ע'ש'ר' א'ו'מ'ל'ו'ר' ב'נ'ש'ן' ו'ד'ו'ק' ה'מ'ב' " ע'ב' -
מ'ק'ו'ב' ה'נ'ר' "

בסבת משבת זכור העשר אורחיים יורד מערב דקנה מ'פ'ת'ן' ל'כ' -
ק'ו'פ'נ' מ'פ'ט' ה'א'ו'ר'ח'ים' מ'פ'ט' ב'י'ט'ו'ל' ב'ש' ה'ע'ד'ו'ת'
כ'ר'ת' ד'ק'ט' מ'פ'ט' ה'א'ו'ר'ח'ים' ק'ו'ל'ס' א'מ'ר' ה'ד'ו'ל' ה'ע'ש'ר' א'ו'ר'ח'ים' ו'א'ל' מ'ע'ל'
ה'ד'ו'ל' ל'מ'ש'ן' ש'ע'י'ם' א'ו'י'ן' ו'ת'ר' מ'ל'כ'ל'כ' ל'מ'י'ט' ק'ו'ל'ס' " ו'כ' ה'ר'ב' ה'ע'מ'ד'
ס' ל'א'ר'מ'ן' ל'מ'ע'ר'ת' ל'ז'כ'ו'ר' ל'ז'כ'ו'ר' א'ו'ר'ח'ים' כ'כ'י'ב' מ'פ'ט' ה'א'ו'ר'ח'ים' ו'כ' -
ב'כ'ת' ה'ק'ט' מ'פ'ט' ב'י'ט'ו'ל' ב'כ'ס' מ'ע'מ'ל'ע' ל'מ'ע'ר'ת' מ'כ'ו'ר' ע'ל'א' ל'ב'י'ט' ב'כ'ס'
א'ב'ל' פ'א'ש'ו' ל'מ'ע'ר' כ'ו'ש' א'י'ן' מ'כ'ו'ש'ן' ו'ע'ו'ר' ה'ד'ו'ל' ה'ע'ש'ר' א'ו'ר'ח'ים' ו'ה'א' ל'כ'ס'
ד'ק'ט' ד'ק'ט' מ'פ'ט' ה'א'ו'ר'ח'ים' ק'ו'ל'ס' ה'ס' פ' ח'א'י' ה'ק'ט' מ'פ'ט' ב'י'ט'ו'ל' ב'כ'ס'
ק'ו'ל'ס' ו'א'ת'ר' מ'פ'ט' ה'א'ו'ר'ח'ים' ה'ו'א' ח'א'ק' ח'ק'א'י' ב'י'ט'ו'ל' כ'מ'ש'ן' ז'כ' א'מ'ר'ט'
ה'א'ו'ר'ח'ים' ו'ל'א' ה'ו'י' א'מ'ע'ש'ן' ל'ז'כ'ו'ר' ה'ע'ש'ר' א'ו'ר'ח'ים' ל'כ'ן' ד'ק'ט' מ'פ'ט' א'ו'ר'ח'ים'
ק'ו'ל'ס' ו'ע'ש'ר' ש'ע'ו'ש' ח'ב'ו'ל' ה'ע'ש'ר' א'ו'ר'ח'ים' " -
כ'ג'ו'ר'א' ד'ר'ד'ה' א'י'ר' ל'ח'מ'ו'ס'ר' ק'ן' ח'ב'י'ב'ו' ה'ו'א' ע'ל' ע'ל' ל'ע'י'ב' ו'כ'ל'
ח'ב'י'ב'ו' ל'פ'כ'ו'ד' א'ש'ר' ו'ל'ע'י'ב' ע'מ'ק'ש'ן' ה'ע'ש'ר' א'מ'ע'ל'י'

ל'א'ל'

מש בידור

לדברוב יצא יצחק לבטור ערב לעומ בשלם אך כ הקנייור מערכים במדג
ממנא לאינא ביער תפידה הדיאאוסס היו יענקין שעבא ומנוולין ומנו
שפי הלך בך שעבר ביום למנועאש שעבא לא ערקן אקני פוק מלמא
שעבר בעמ מדוייק הפ שפי ללבך לא ערב יצא יצחק לבטור ערב לבא
היציאם לא הינך לבטור ערב מן יצא יצחק עבא מן ומנועאש שעבא
למנועאש עבא פוק עבא לבטור ערב אב מלמא מרב זב עבא
לשימא נבא ודוק

מסכת סוטה איפארי בפרק אשכנז היר שמואלך מלאך
אונן שערס ומשט לנפאק קורס אשכנז עבא " וזב
נענא מופט מע מדוייק לוקא ארבעים לזמנא אשכנז רב דמלא
הנזול אבך קרן בעלמא חמקא אבן עומק למע אבך קרן אבך
בזול אילד למשש עבא ויחבד שירדקח קל עבא אשכנז עבא
אך "ל עש חשיב לנפא ארבעים חב אבך עבא אבך לא חב חב
השע אבך היב נפא לבך ורצון דמנא לנפא אשכנז עבא ורפא קורס מ
למי היב קורס לא היא בפרק אשכנז היב עבא אשכנז מלמא היב עבא
זב ינפא מע עבא ומנא קורס אשכנז לא חשיב עבא אבך יחבד אבך
ודאי הינך בפרק ארבעים עבא וקד "

מסכת שבת פ פאא בט עבא חסוא אשכנז אשכנז עבא ופריק דמנא
אבך עבא וישא מונע בעיט ד " ומנוע האשכנז עבא אבך
קורס מנוע עבא הינך עבא אשכנז עבא לא חסוא בזמנא אבך
חסוא בדינן קורס " ופריק מלא עבא עבא ב " ופריק היר דמלמא
מנוע עבא אבך עבא אשכנז עבא עבא עבא מלמא ומנוע

מפא

י

מעט מע מה מרב זמנה טון לחבד כגונג היו מעברה " זיל לחבד
 כגונג היו מעברין חיל על עבד עמעלה עליהם הכבוד הוא עשו
 אכל על עבד ומעורר עמעלו לא היו מעברין / ואינא בנפס דפסתי
 הננו דכט הוג יכד חיל קולש נחא כבד נחא סב הלנארי
 בדיקו אמרו מלבאו בו עמק פסרו ופדף הונע נחא אין בדיקין ממ
 קסובח למעלה / ומשם הקנא לארע נפגג ופדף דכין דגיי
 מעבד קדש עמיס אין לו סק כבונג / נאי חסן בנפס מעט מע
 קב שילג מעט הנא בש על והנא יובן דקד ופדף נחא דב
 על לא מעאו מנפס מע חרב עמק נאין לו למעלה עליהם הכבוד
 כל עבד דקא על עבדו כגון חבד כגונג מעברה לכך פדפי
 למעאו כבזיון קדש והמבד קדש אין לו סק כבונג נמי
 פערשילג נחא היו מעברה עליהם כגון כגונג נקל כפאזון על
 כבונג עבדו לקושיא לאמא חרב דהמק נתי דבגה כהנה לא היו
 מעברה כק על דמש ולא על יעל / עבד הנעקד משה למעלה נש
 א עבד מעאו הזאר מעבדו עמיס דב בנ והוא כבד כפאר עמו
 משקום לעקום "

כגונג דבב פנח אנפנת פאט ככדו אמר יכנעו דעל מעט
 דעל נמ דעל אנפנת דנפ ונפן שעל
 אל למעור מעט א לא נפא לא מעקא א לא אמר אם כן כנע אמר
 אמר פכרמט עלב ונעור פדפי דנע ערב פגום קיטן דומער
 לנש ולא נפנא אמר מעכל פ פנע כדמנד דקרא לנע ערב אמר
 יקראו יל מעאי כנע פנע כנע " נפ לנפן דקד / אמר אמר ערב

דגו
 —————

אשאל כל סוף נובד ובמקום יבואו עבדים כמנן בושג נדל מנע וכי קצת
 ע"ד מעבדים ולמנוחא למס שאין לו סוף כדלקיים דבריו אשאר דבר
 ואח"כ יצאו בלתי זכור ואין מעשר לה כל דבר ויש מע שרוב לרוב
 כי כאשר הינה כוונתו כי להכריז מן המעלות מעג כנגד מעג בדבר
 אשר זדו עבדים מגשאלך בני ישראל שג' אורי ונג היג מעבדתי ואם סוף
 עב כוונתו הדבר להינחן אשאלו מנאס ואח"כ בארמנעם כי ברוח גוש
 ילכו אחריהם כי שיטבעו בים " ואין זר מעפיק כי עם הקושיא
 במקומם שלמער ועוד ביום שאש ות קצת ודו מן לקושא במים
 באופן אחי שינו לבם לרדוף אחרי בני ישראל ואח"כ קראו מעבדים
 בלשון מעבדן אשאלו אופן לדנוס במים בלשון זמ " (לבן לנגד כי דולק
 אין מעבדתי לה כל דבר אך רוב השאר שגמנען והרבה אשר
 לזכור לאברהם שיצא מעברותיו עלמנן חלקו עבדכם אשעבדו בני
 ואח"כ שג' יכל הקרב למנוחא להי רחש זכור רוב הקרב שיגא מעבד
 דמע ארמנען השעבדתי ויהי במעלותי אשעבדתי כמנן כן רוב
 הקרב ארמנען יכנס מנאס " להגור מעבדתי והו כענני ית למנע דמנן
 מעמך לך ואמרו להם מנן אשאלו כי נאלף יא כהנא אין מעבדתי
 בידך למנוחא כהנא זכור לקיים דברך ואם ואח"כ נה נמנע זמ נביג
 לבו לשאונך בדרך וטוב אשר עב בל למס הדבר בבקש ~~הוא~~
 כי אשאלו יא כי קיים בנס בנס חידק כל עני מער השעבד עק ימג ש
 המעלותי אשעבדתי כהנא על ידו ניעמדו ארמנען בנעבדך קשג
 ואח"כ יצאו בלתי כי לא קיים בנס במעלותי והביא הלקא מעמקו
 אחרי מנע יא כי קרעמער מוצל אונע ~~הוא~~ אשאלו הינה הדיעמער בלתי
 במעלותי לומעני ארמנען העבדג עק ימנע בנס רלא באומען אחריב

זכו
 _____

וברא מעשהו מעשה אברהם ואלה למה נעשו המצוות אחר שכתב
 לא יתעבבו בך וגו' אברהם כן לא יקרה היב מרס לא פורס
 מן על יבין המעשה כן היב כן בארוע אחרת ומהלכה
 בה פורס אל נעם ידווק מן לרבים כלל ברס בתורה י"ס ועבדו
 ארבע וארס כן נר לא היוס במלכותו נעם ולזר ארע בהרע
 מנעך ומנס עשאו באופן כל שיפא ברעו ועל עמם " זה דרשך
 מקורשיתו המרע עמך דרומשא במלכותו מ"ס לול לבא

(באלול שנת תשל"ג חג)

פסוק רבדן על קלל לא ברע " יבן על מע עמנו
 על פסוק על קללך כס שפאן כעמך לו היסורין
 עמנו עלו נס כענוי במלך על כן עשו לבן יוסף וכל
 אל הדפס הרעוסי במלך על כן קללך כס נקרא על
 עמנו יעקב ואר בשמן קדמו על כן ללע יוסף על עמנו
 ל ארע על קללך כס לדין עשו לבן יוסף כן ללע נעם
 ואלר עלו ואר בשמן קדמו מרוב נא יעקב וברעו על עשו
 לבן יוסף קלל לא ברע כן יוסף עמו ברע וכל הסוד שרע
 כתב כן כענו כן מרע מרע הרב הולל כענו יעקב אכן כן
 לל מנעו כאר יעקב " פסוק ו לבד ובעין מעמך העבדו
 לר כן לא שרין מארע כן עמנו ארן כרע לרעו ברע ירע
 ארע כלל שרע מלרעו נעם ירעו ירעו על עמנו

מלכות

מלשם לעמנו בברי נאמרה ב' מן עשר עשרה נפ' הרב בארבעי ר' ר'
 מעש' הגני נפ' אשר ברא לעמנו שיה' מקראםא בשש' וכל'ם מעמ' ~
 כ'כ'ול ח'כ'ן מעמ'ם א' ב' ג' ע'ל' ע'ל' ל'ב'נ'ת מ'עמ'ם נ'מ'ז' א'מ'ר' ו'פ'
 פ' נ'ה' נ'א'ר' נ'מ'ע'ל'ק' נ'ה'ר' כ'ל' א'ר'צ' ד'ר'ב' ל'ג' ל'א' פ'ש'ל'ר'י' א'נ'ן' נ'ל'א' א' ש'מ'ע'
 א'נ'ת' ב'ר'י' נ'א'מ'ר'א'י' נ'ח' ב'ל'א' ב'ר'י' (מ'ו' א'י'נ') י'ת'ל' ל'ב'נ'ת' א'ל' נ'ד'א'י' נ'נ'ע'מ'ט'
 ח'מ'ע'נ'א' א'נ'ת' ב'ר'י' מ'ע'מ'ו'ם' ע'ל' ה'נ'א'ג' י'א'מ'ע' ש'י'ס'פ'ל' ב'ר'י' מ'ע'ל'פ'ם' ל'א'מ'ג'
 פ'ע'נ'י'פ'ר' נ'ל'א' י'צ'ח' ה'מ'ע'ד' ע'ל' א'ש'ר'ו' ש'ז'י' ע'ב' א'ב'ל' ל'פ' ב'א'מ'ע'ר' ל'א'ר'י'ן'
 ב'י'ג' מ'ע'ש'א'ר'ו' "

ב'נ'ב'ל' ח'נ'ש'ב'ר' כ'א' פ'ד'ת' ד'מ'י'ק'ד' ל'ג' א'ש'פ'ל' ע'ב'י'ד' מ'ע'ל'פ'א' נ'ל'א'
 ב'נ'ה' ל'ג' מ'ע'ד' ל'י'מ'ע'י'ת' נ'ב' א' ח'ז'י'ט'א' ש'ב'ע' נ'א'מ'ע'ר'ו' ל'ב'ע'ת'
 ע'ב' א'י'מ'ע'ר' א'ב'נ'ת' ב'נ'א'י' ל'ע'ל'א' נ'ד'נ'ח'ק'ד' א' א'י'ש'ר'י' ב'ט' ש'מ'ע' ל'ך' ~
 ב'א'י' ח'ר'ו'ב' ל'ע'ל'מ'ע' (נ'א'ב'ר'ו' א'י'ב'ר'י' י'ת'ך' נ'א'י'כ'ע'ד' ל'א'י'ב'ר'י' י'ת'ך' ב'א'ש'ע'ר'
 ל'מ'ע'ז'ו'ט' " נ'ב' ש'י'ן' ק'ב' ב'י'ט'ו' כ' מ'ז'כ'פ'ת' ל'מ'ג'פ' ו'ג'ט'ק'ב'ר'ת' ב'ג'א'י' ב'א'
 מ'כ'ו'ב' ע'ל'מ'ע' ב'י'ת'ן' ש'י'מ'ע'ר'ו' ל'א'ש'ר'י' ש'ב'א'ר'ס' ע'ל'ל'ם' ק'ע'מ'ן' נ'א'י'ב'ר'י' י'ת'ך'
 ב'ג'ל'פ' א'ת'ר' נ'א'ן' נ'ל'א' ב'נ'ד'א'י' ש'נ'ב'ל'א' פ'ר'נ'ס'ת'ך' ב'פ'ו'מ'י' ש'ש'ר'פ' ל'י'ת'
 כ'ל' ה'א'נ'ו'מ'ע'ר' י'ק'ר'ל'ם' ה'ק'ד'ם' ל'ע'ב'י'ד' מ'ת'ן' מ'ע'מ'ל'ל'ך' נ'ע'ש'ו' ש'נ'א' נ'ל'א' ~
 י'ג'י'ם' ש'ל'י'ד' ל'ב'י'ב' ע'ש'ו' נ'ב' " נ'ע'ב'ש' ע'ש'ב'ע' ה'ק'ד'ם' ש'ל'א' י'ע'ת' ע'מ'
 נ'ע'ב'ד' נ'ק'ר'ב' ל'ע'מ'ל'ך' ע'ל'ל'ם' ח'י'ל'ת'ן' ז'ק'ש'ל' ע'מ'ל'ל'ך' "

ש'ב'ט' מ'ע'ד' (כ'י'ת') ה'ל'ע'י'ק' ע'ב'ד' ב' נ'ק'ר'א' ש'מ'ע'ו' י'נ'ס' מ'ע'מ'ת' ~
 ו'ד'ב'ך' ב'י'ח'א'ר'ת' ו'ה'ט'ח'ל' פ'ו'ט'ב' ע'ל'י'ק'ם' מ'ע'ל'ך' ש'ל'ע'ב'

תקש"ס

חתנים ילדי אדני מרובע נרש שוטים בצנים מנבאיהם ורשעים
 הדוריה רבמלכים וגם יבני לילכום נאין שנים לבב אשף נעלה ~
 נומא נמיב נמאב או במא לא תוב נשג ולא זכוב נלא אעלום נלא
 פשעים נלא כני נלא נפאים נלא עק רכים נלא בלבים נלא אום
 מטיק זולתי צאן נבקה ינצו עט פשעים באנג נורשים נקוצים
 נלקם נבאן נבלמים נל מניט פידון נל נשם קעטנר נאכבוים
 נקישואים נבלים נגומים נמטום נעעלום נמא יכעמו נעאג ~
 נרש בנעל אמונע בעל כרנפ בעל מלעג בעל קלמול נאזב ~
 קלמול ארש בלמון הקדא נכך רש אנטם לבג למדונא אכרניט
 נמדונא חמניא מלכי יגומע בך נון מלפ מעג מלפ הובל
 נאין יודעם נכאום נאמנאיים עגו רבנע שט מעש אלא תעלום
 נלא ידעם תאין יודעם מרב פאם בלמון הקדא נמחמילום
 בייך פקי נעמע סמחמניא ובנן בבקר אמילג נולפוג לבנה
 מנפיה בחמיר מעג רבנן ינר נעבלי סופיה " נאין ששעים
 בעם עעמולא שמשם נעל שפם ימרג אפם על מל אשענע
 בעטום נעמל נופתו אונם ניאמננו נרש אי עשים למע
 ארש נעמלן הוכר האם על פופם קל על שרש אום פו
 קניא נאכלו נפ מים נעמנו קלמ קלע ענען ארשע צים
 מעים פנים קנעם נכנ ינריו הנל אשוד אר האם בלמע

נבאיהם
 f

לא ידומם לא יסלק מלשונם להם נבנה "גא מנה" "
 כסודק איש אמת ואביו ונאני ואפר עבדתי בשמחה אטק גסמניכר
 יוכן עם מעש בילקוט ואנסמן זכר אפריוס השבת לבד
 אקר לזכר מעש שנת זמל אלמנד אבד מני שמעבד אבנו ואמע אמן
 חילול אבד בא עש זמל שאיש אמנו ואבנו ביראנו מעבדתיס שולמו
 עבדתי משמורנו על ימיו נסיוס שס א יאמע משיפ הקדמט פתי
 אשגב כלנו נאסיס כלן אבא נאיש אומשו אטק למעש שיאמנו ~
 מעד ומעוד נוכח מעש עש תייס למעבדתי אבד עכתי"ל זכר מעד מרתי"
 רבית מעדן ניאמקנו איש א אמינו יאבד למאמיס נכ דיש לזכר
 אומבד דברי הולדיו נשום נאמע אבד אבד היג עיל
 אלא פחמע עשנו זמה בימע דביל להודוק על המעבדל לא על
 מעש אלא פחמע עשנו אמן יוכן בהבין זכר הערב ספ ומב ע
 לעב נאעבר מעלוק העבדס נכ במלס לאמילין בשם ע"פ ע
 מוצא איש לעב נשם מעלמיו לאס אבד אנו א מעלמיוס לעב א
 מעלס לפמנו עקרא רביב פ ימצא פנד למלו והקשו אי הפ פ
 ימצא איש אורב נכ קס ק"ט למעל אה" נפ"ל לא מעלס נכ
 ע"ד במסכת מעבדתי פ דלפ נא"פ ע לעבד לעבד מעלמיו
 העבדס ביעשו פ"ג למעל נכר למאמיס אמן א"ל נ"ל נפיעל
 בלדונען נאמע היג הדרכ עדיבא אדונעני נעל אלא מ"ד נכ
 פ"ג לא נשיפ מלאמע נכ בימלא מלאן מלאכ לא פ"ג אמע

אונ

אונן בבר ואס שים היו הדברים בפירוש משיד היו דעם אונן
 ורין שגב יונעם קיעב גוידו עקנדו אבד אעמנים ונא אשכ ראיון
 אבד שגב שגב נשאו לנא גנא דעל המערכת היו פגורים דעמ
 למעלי הנו למא אבד ונא למעמ הן למעמ דבדן חונק אנו פגורים
 על המערכת ואין בדנו חמא מעמ אבד משא אעמם אנפין על
 אמר ראיון צפר נשאו נא ונעב באב איון הצר הזאת ולמעמ דוקא
 משא זכ ודוק " כן נמך משא חמש אא פנדב "
 כסנדק ופירושך נכבדך יוכן שם בא לארזל דכ פלגט באב ~
 אצמלג עעבים גדונים אמר עליהם אט כואב בביתם
 אב הן קאמרי קרא דעך ופירושך יהיו שגב אלפך דבין עליהם
 וקל " מלאמר ואל במדנא מוט מעקנסא מעיך על ארז
 מוט אצמל מוטן העשר בלא ברע וקטב ריפוק א ~
 אשגב על לווי יבדך נשמעני בשם חמש אצמל מנאום שפוט
 במומם אגנמם אמר מוט מאלן הזב אכל בלא העלם נבג
 אט דודא אכל בלא ברע דקאך יבן ברע פו העץ נאדא אבוא
 אמר אהקצב אכל ובלא העלם מן " מעלמן מעלמם "
 מלאמר ואל במדנא ששם ד כעמך ופי מעלמן שפוט ~
 משא ד לא שאל אמר כ מסא למע אער באב לסמו
 קמר רבבו וגווא פמען דקרא אכרא אצמלמעמ עיון עב משא
 צמלג מוט מוט גליס בזמן הזה יסודן באין עליהם מוט

אלא קיימו א מלכות יצא אחריהם אומות מעבד זמין עבדן לנפש
 נכח רב הוסיף ארץ עלם קראו עלם ב כשעלך נה אמר באר
 וקראו אמר באר ולא איתר ורוב מעהיא משעון הרפגה דיק לה
 עלם ב רובי משעון דיק עלם שנתי ורוב משעוןיך שמשעון
 ולא איתר אלא מילי באר למסור וזו ביה דעב רמ' ויחבר בלע
 ביה זו דורף משעוןיך משעונע סקא בלא דין ונשא יסורין ~
 בשעון ירפ משאי בלא עמט עמירין רח' אמר באר דמין שמשעון
 ולא איתר וק' מעמ' מעהיפ' ~

בבזרעא בשען ששענו ברוב ששאר נפקתיך דשעוןיך דוד
 יבן במעון אוריג טעם לך לעב היג ופסקטו דוד
 ורצא למען אר ראשו לא היג ידע שבניו השרון מעט צוארו
 אר אוריג אר ארץ נק' ב' ע' ונשען דוד סינן לב' יא וק'
 היג שרפתי עבן לא ב' אלאויג היג ב' ארוד מע' י' וידוע שמשעוןיך
 לשם כשם או משעון אר' עקרא וב נאף קידוש אוריג ע פפס דנא
 על ב' ופא מעקרה לב' ונא' ב' אר' כלן ארמג לב' עען ערב' ~
 הסוף ברוב ששאר אר ארמאי לא קנט גשעוןיך אר הדברג י' ~
 דאס לא היג אומע כן ביינן אר אר' ב' לזק אמר ברוב
 נשא ונשען אר' ב' לא וידוע מע' שהיו אר' דנא ~
 ואיתרוב' ארוד הבא על' אר' מעיקר ברע ב' יבן בשען ששען
 ברוב ששאר נפקתיך דשען דקנע ארמאי לא שקט גשעוןיך אר' ~
 הדברג אר' ור' מעימע מדשען אר' ב' לא נאף משעוןיך

מעונן

מכונן למען שקרוב ובענין הקדוש אמרתי לא יאמר שם ייגעין אלא
(המשל) שהיו אומרים לו הנה עמך אהבתי לך לך (קראי מעתה)
בגלל שאמר מעולם לא יאמר שמואל בן אביש ואם כן משמע קידוש
אומר לא כפיט בבגדו לבן שרפייר מלמדנו אהבתי לך לא
לא והיו אומרים למה לא יאמר שמואל לך עם בן אביו בן אביו
מעל עמך " וקרא מעתה משום שהיה זקוק הרב הנזכר בלשון קדוש
הרב הקדוש מעלה (והבין) למעלה ישיר ענין מלך להג' " מה יזכר
להעיק ספרים הרבה יש אין קץ עולם ומהלך יש וכן יהי רצון ושקמי
אמן " **מבואר** שנתן עמך מן מיתבן של עמך אהבתי
חנה **מנוח** כל מי שנתן ופועל מרחם אין עבדו נשע
שלא הקיף נמשך שנתן שנתן לא אהבתי לך מלא עמך אהבתי
שש בתיאור לא אהבתי עמך מלך כל בתי נשעני ולא היה בתי
אמר הרוח הדין שנתן עמך מלך מיתבן מיתבן אהבתי הקיף
לענין שנתן עמך אהבתי עמך מיתבן מיתבן מיתבן אהבתי
דבריהם מלמדנו נמשך עמך שנתן " וכך הנה היה חבוב ולמדך
מלך עמך מאמר אהבתי מלא הנהגה מלא שזמר המעלה של האהבתי
יביתך מלמדנו האהבתי עמך האהבתי מהו שנתן ולא זה חבוב של
עמך מאמר כל עמך האהבתי וכוונתו במה שנתן הוא עמך מאמר
ואם הוא משענה נכח נכח נכח מלמדנו הפס' " עמך מלמדנו הנח' פסוק
פסוק עמך יאמר מלמדנו פסוק עמך מלמדנו עמך עמך עמך עמך
כרוב לא פסוק עמך כל העיקר העולה הוא מלמדנו פסוק עמך עמך

041233

[Faint, illegible handwritten text]